

เนื้อหา และกลวิธีการใช้ภาษาเสียดสีในเพจ “คนกลมคนเหลี่ยม”

Content and satirical strategies found on the Thai Facebook page ‘คนกลมคนเหลี่ยม’

สุทธิญาณ ธนทรัพย์เกษม¹

รุ่งรัตน์ ทองสกุล²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเนื้อหา และกลวิธีการใช้ภาษาเสียดสีในเฟซบุ๊กแฟนเพจ คนกลม คนเหลี่ยม เก็บข้อมูลที่โพสต์ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม – 31 ตุลาคม 2565 จำนวน 151 โพสต์ และนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ตามประเด็นที่กำหนดไว้

ผลการวิจัยพบว่า 1. ด้านเนื้อหา มีจำนวนที่พบตามลำดับ คือ (1) การล้อเลียนบุคคล เป็นการล้อเลียนพฤติกรรมของผู้มีชื่อเสียง ผู้นำ นักการเมือง จำนวน 89 โพสต์ คิดเป็นร้อยละ 58.94 (2) การล้อเลียนสังคม เป็นการล้อเลียนปัญหาสังคมที่ส่งผลกระทบต่อประชาชน จำนวน 47 โพสต์ คิดเป็นร้อยละ 31.13 และ (3) การล้อเลียนหน่วยงานราชการ เป็นการล้อเลียนการทำงานหน่วยงานภาครัฐ รัฐบาล จำนวน 15 โพสต์ คิดเป็นร้อยละ 9.93 และ 2. ด้านกลวิธีการใช้ภาษาเสียดสี มีจำนวนที่พบตามลำดับ คือ (1) การใช้ถ้อยคำเชิงคำถามวาทศิลป์ เป็นการตั้งคำถามที่เจตนาวิพากษ์วิจารณ์ผู้อื่นโดยไม่ต้องมีการคำตอบ จำนวน 67 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 35.82 (2) การใช้ถ้อยคำเหน็บแนม เป็นการใช้ภาษาวิพากษ์วิจารณ์เพื่อให้ผู้ฟังรู้สึกไม่ดีกับถ้อยคำนั้น ๆ จำนวน 42 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 22.45 (3) การใช้ถ้อยคำกระทบ เป็นการใช้ภาษาที่เจตนาวิพากษ์วิจารณ์บุคคลที่สามผ่านบุคคลที่สอง จำนวน 29 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 15.51 (4) การใช้ถ้อยคำล้อเลียน เป็นการใช้ภาษาที่เลียนแบบถ้อยคำหรือพฤติกรรมผู้อื่น จำนวน 21 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 11.23 (5) การใช้ถ้อยคำเชิงเปรียบเทียบ เป็นการใช้ภาษาเพื่อเปรียบเทียบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม นโยบายทางการเมือง จำนวน 17 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 9.09 และ (6) การใช้ถ้อยคำประชดประชัน เป็นการใช้อุปมาไม่ตรงกับเจตนาที่ต้องการสื่อความหมาย จำนวน 11 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 5.88

คำสำคัญ: เนื้อหา, การใช้ภาษาเสียดสี, เพจ “คนกลมคนเหลี่ยม”

Abstract

The purpose of this research is to investigate the content and satirical strategies found on the Thai Facebook page ‘คนกลมคนเหลี่ยม’ The data were collected from the content of 151 posts from January 1 to October 31, 2022. The data were then analyzed based on the defined topics.

The results showed that 1. as for the content, (1) 89 posts (58.94) were the mockery of celebrities, political leaders, and politicians. (2) 47 posts (31.13) were the social satire, especially social problems that affect people, and (3) 15 posts (9.93) were the parody of state sectors, especially administration run by the bureaucracy, and 2. the satirical strategies were found on the Facebook page as follows; (1) 67 messages (35.82) were rhetorical questions, questions asked to make a point, rather than get an answer, (2) 42

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาภาษาไทย, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

messages (22.45) were directive satire, the use of remarks to hurt someone's feelings or to criticize something in a humorous way, (3) 29 messages (15.51) were sarcasm, the use of language to criticize a third person through a second person (4) 21 messages (11.23) were parody, the use of language to imitate the style of someone or something else in an amusing way (5) 17 messages (9.09) were comparison, the use of language to compare the events that occur in the society and (6) 11 messages (5.88) were irony, the use of words to express something other than and especially the opposite of the literal meaning.

Keywords: content, satirical strategies, Facebook page "คนกลมคนเหลี่ยม"

บทนำ

สื่อสังคมออนไลน์หลากหลายประเภทเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของผู้คนมากขึ้น โดยสื่อสังคมออนไลน์ที่ได้รับความนิยมสูงสุด คือ เฟซบุ๊ก ด้วยจำนวนผู้ใช้งานต่อเดือนประมาณ 2.96 พันล้านราย ณ ไตรมาสที่สี่ของปี 2565 เฟซบุ๊ก จึงเป็นเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่มีผู้ใช้งานมากที่สุดในโลก (S. Dixon, 2566)

จากผู้ใช้งานจำนวนมากทำให้เกิดแฟนเพจเฟซบุ๊ก สมเกียรติ ลีลิตประพันธ์ (2558, ออนไลน์) กล่าวถึงเฟซบุ๊กแฟนเพจว่า มีหลากหลายประเภทการใช้งาน ไม่ว่าจะเป็นเพจธุรกิจหรือสถานที่ในท้องถิ่น เพจประเภทบริษัทองค์กรหรือสถาบัน เพจประเภทแบรนด์หรือผลิตภัณฑ์ เพจประเภทศิลปินวงดนตรีหรือบุคคลสาธารณะ เพจประเภทการกุศลหรือชุมชน รวมไปถึงเพจประเภทความบันเทิง ทั้งนี้ เพื่อเป็นช่องทางหนึ่งที่จะเผยแพร่ข้อมูลผ่านเครือข่ายสังคมผู้ใช้งานเฟซบุ๊ก โดยเฉพาะเพจประเภท ความบันเทิงที่ได้รับความนิยมอย่างมากในสื่อสังคมออนไลน์

ปัจจุบันเพจเฟซบุ๊กที่น่าสนใจเกี่ยวกับความบันเทิง เช่น การ์ตูนประเภทเสียดสีที่กำลังได้รับความนิยม ปัทมา ประสานทรัพย์ และสุนทรี โชติติลล (2563) กล่าวถึงการใช้ภาพการ์ตูนเสียดสี สรุปได้ว่า การใช้ภาพการ์ตูนเสียดสีมีการพัฒนาปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัย จากอดีตมีการเผยแพร่จากทางหนังสือพิมพ์ เอกสาร ปัจจุบันยุค 4.0 สื่อมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว มีการนำการ์ตูนมาอยู่ในโทรทัศน์ และสื่อสังคมออนไลน์ ทำให้การ์ตูนได้รับความนิยมมากขึ้น

การเสียดสีเป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่งที่บังเอิญมาบังอย่างโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือ นัฐริกา คงเมือง และนนทชา คัยนันท์ (2563) อ้างถึงจาก Abrams (1995) กล่าวถึงการเสียดสีว่า เป็นเรื่องล้อเลียน เยาะเย้ย ซึ่งเป็นศิลปะการเขียนที่ทำให้เรื่องที่เขียนลดความสำคัญลงจนกลายเป็นเรื่องขำขัน โดยกลุ่มเป้าหมายอาจเป็นบุคคล กลุ่มคน หรือหน่วยงานก็ได้ อุมารักษ์ สังขมาน (2559) กล่าวถึงวรรณกรรมเสียดสี สรุปได้ว่า วรรณกรรมเสียดสีเป็นการใช้ภาษาด้วยวรรณกรรมอ้อมซึ่งผู้รับสารจำเป็นต้องตีความ กล่าวคือ วรรณกรรมเสียดสีโดยทั่วไปมีความหมายต่างกับความหมายที่ปรากฏตามรูปภาษา ทั้งนี้ ผู้แต่งมีเจตนาเพื่อตำหนิหรือวิพากษ์วิจารณ์ข้อบกพร่องของผู้อ่านหรือฟัง สำหรับวรรณกรรมเสียดสีเพื่อสร้างความตลกขบขันนั้น แม้ผู้แสดงจะใช้วรรณกรรมประเภทนี้เพื่อสร้างความบันเทิงแก่ผู้อ่านหรือฟังเป็นสำคัญ แต่ในบริบทของการแสดงก็ยังคงเป็นการกล่าวถ้อยคำเพื่อวิพากษ์วิจารณ์ข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องของผู้อื่นเช่นเดียวกับการเสียดสีในชีวิตประจำวันโดยทั่วไป แต่ที่วรรณกรรมเสียดสีสามารถสร้างความตลกขบขันแก่ผู้ชมก็น่าจะเป็นเพราะมีกลวิธีทางภาษาที่ทำให้เกิดความตลกขบขัน

สื่อออนไลน์ประเภทแฟนเพจเฟซบุ๊กที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความบันเทิงประเภทเสียดสี เช่น เพจมีมแมว เพจ Pasulol เพจ อีเจียบ เลียบด่วน เพจ THE CLOUD เพจการเมืองไทยในกะลา เพจคนกลมคนเหลี่ยม ในแต่ละเพจมีการใช้กลวิธีการสร้างความบันเทิงรวมถึงวิธีการเสียดสีที่แตกต่างกันไป ดังเช่นเพจคนกลมคนเหลี่ยม ที่สร้างขึ้นเมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2562 โดยนายจิรวัฒน์ เอกอัครนวัฒน์ มียอดผู้ติดตามกว่า 94,000 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 21 เมษายน 2566) เป็นเพจที่น่าสนใจเรื่องราวสังคมในรูปแบบของการ์ตูนที่นำเสนอเนื้อหาเพื่อความตลกขบขัน มีการใช้กลวิธีในการนำเสนอเนื้อหาผ่านวรรณกรรม

เสียดสีเพื่อให้ผู้อ่านตีความ โดยอาศัยบริบทของข้อความ และภาพประกอบที่สัมพันธ์กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม จึงต้องอาศัยตัวบทในการวิเคราะห์ตีความ จันทิมมา อังคพนิกขกิจ (2562) กล่าวว่า ตัวบทมีหลายประเภทและหลายรูปแบบด้วยกัน การจะทำความเข้าใจตัวบทเพื่อวิเคราะห์ข้อความนั้นจะต้องเข้าใจบริบทด้วย แนวคิดเกี่ยวกับบริบทอาจมีหลายแนวคิดและแตกต่างกันไป แต่สามารถสรุปกว้าง ๆ เป็น 2 ประเภทหลัก ได้แก่ บริบทภายใน เกี่ยวข้องกับตัวบทที่เป็นรูปภาษาที่ปรากฏในข้อความเดียวกัน หรือข้อความอื่น ๆ ที่เชื่อมโยงกันระหว่างตัวบท และบริบทภายนอก เกี่ยวข้องกับบริบททางสถานการณ์ของการใช้ภาษา และบริบททางสังคมวัฒนธรรมที่ช่วยให้เกิดการตีความหมายและการสื่อความหมายของข้อความได้

“คนกลมคนเหลี่ยม” เป็นเพลงเฟซบุ๊กที่น่าเสนอผ่านข้อความและภาพประกอบที่มีชั้นเชิง ชวนให้คิดวิเคราะห์ และตีความว่าผู้โพสต์ต้องการนำเสนอสิ่งใด ด้วยเจตนาใด โดยอาศัยบริบทจากสิ่งที่น่าสนใจ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเห็นความน่าสนใจของการศึกษา **เนื้อหา และกลวิธีการใช้ภาษาเสียดสีในเพลง “คนกลมคนเหลี่ยม”** เพื่อทำความเข้าใจเนื้อหา และกลวิธีการใช้ภาษาเสียดสีที่มีความสัมพันธ์กับข้อความ และภาพประกอบว่ามีลักษณะอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาเนื้อหาล้อเลียนในเพลง “คนกลมคนเหลี่ยม”
2. เพื่อศึกษากลวิธีการใช้ภาษาเสียดสีในเพลง “คนกลมคนเหลี่ยม”

ขั้นตอนการวิจัย

1. สืบค้น และเก็บรวบรวมข้อมูลจากเฟซบุ๊กแฟนเพจ “คนกลมคนเหลี่ยม” ที่โพสต์ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม – 31 ตุลาคม 2565 จำนวนทั้งหมด 151 โพสต์
2. บันทึกข้อมูลภาพการ์ตูนที่ปรากฏในเฟซบุ๊กแฟนเพจ “คนกลมคนเหลี่ยม” ตามช่วงเวลาที่กำหนด
3. นำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา และกลวิธีการใช้ภาษาเสียดสี โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหา การใช้ภาษา และกลวิธีการเสียดสี
4. เขียนรายงานผลการวิจัยโดยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง **เนื้อหา และกลวิธีการใช้ภาษาเสียดสีในเพลง “คนกลมคนเหลี่ยม”** แบ่งประเด็นที่ศึกษาเป็น 2 ประเด็นหลัก ได้แก่ ด้านเนื้อหา และด้านกลวิธีการใช้ภาษาเสียดสี ผลการศึกษาปรากฏดังต่อไปนี้

1. ด้านเนื้อหา เป็นการนำเสนอสาระสำคัญในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ปรากฏจากภาพหรือข้อความประกอบการ์ตูน พบจำนวน 3 ลักษณะ ดังนี้

1.1 การล้อเลียนสังคม คือ ภาพหรือข้อความประกอบการ์ตูนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคนในสังคมในลักษณะที่ขัดต่อระเบียบซึ่งมีผลกระทบต่อประชาชน เช่น ล้อเลียนการใช้ความรุนแรงในสังคม การไม่ลุกขึ้นยืนเพื่อทำความเคารพ เมื่อเสียงเพลงสรรเสริญพระบารมีดังขึ้นในโรงภาพยนตร์ เสรีภาพเรื่องทรงผมนักเรียน พบจำนวน 47 โพสต์ ดังตัวอย่าง

ภาพที่ 1 ป้าเถื่อน

ที่มา : เพจ คนกลมคนเหลี่ยม 18 ตุลาคม 2565

ภาพข้างต้นเป็นการนำเสนอเนื้อหาการล้อเลียนสังคมในประเด็นของการใช้ความรุนแรง โดยนำเสนอเนื้อหาผ่านภาพและข้อความแยกเป็นสองส่วน ส่วนแรกเป็นการนำเสนอผ่านภาพของผู้หญิงสองคนที่กำลังวิพากษ์วิจารณ์ชายคนหนึ่งที่กำลังใช้ความรุนแรงกับผู้หญิง พร้อมกับข้อความว่า “อ้อ อ้อ อ้อ สมน้ำหน้ายายเป๋าน่าจะโดนตั้งนานแล้ว!” สื่อความหมายว่าเห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงในการทำร้ายร่างกาย “ยายเป๋าน่า” เป็นการล้อเลียนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม จากเหตุการณ์เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2565 นายคนเดช พิศณุเทพ จักรภพมหาเดชา หรือ เค ร้อยล้าน ทำร้ายร่างกาย นางวรวรรณ แซ่อึ้ง หรือ ป้าเป๋าน่า ขณะร่วมกิจกรรมเชิงสัญลักษณ์ทางการเมือง บริเวณสกายวอล์กแยกปทุมวัน (ไทยรัฐออนไลน์, 2565) เนื้อหาส่วนที่สองเป็นการนำเสนอภาพของผู้หญิงคู่เดิมที่กำลังวิพากษ์วิจารณ์ผู้ชายสองคนที่กำลังทะเลาะวิวาทกัน พร้อมกับข้อความว่า “เลว! ป้าเถื่อน! ใช้ความรุนแรง นี่แหละรอดคนรักประชาธิปไตย” สื่อความหมายว่า ผู้หญิงทั้งสองไม่เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ดังกล่าว เป็นการล้อเลียนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม จากเหตุการณ์เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2565 ที่มีชายปริศนาบุกเข้าทำร้ายร่างกาย นายศรีสุวรรณ์ จรรยา เลขาธิการสมาคมองค์การพิทักษ์รัฐธรรมนูญไทย บริเวณด้านหน้าทางเข้าอาคารสอบสวน (เดลินิวส์ ออนไลน์, 2565) ทั้ง ๆ ที่ทั้งสองเหตุการณ์เป็นการใช้ความรุนแรงเหมือนกันแต่คนกลุ่มเดิมกลับแสดงความคิดเห็นที่ต่างกัน แสดงให้เห็นว่าความรู้สึกเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยของคนในสังคมเกิดจากความชอบส่วนตัวเป็นหลัก ดังนั้น เมื่อเกิดเหตุการณ์ในทำนองเดียวกันขึ้นการตัดสินว่าถูกต้องหรือไม่ขึ้นอยู่กับความรู้สึกของผู้ตัดสิน ภาพดังกล่าวจึงเป็นการเสียดสีเพื่อนำเสนอเนื้อหาล้อเลียนเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคม

1.2 การล้อเลียนบุคคล คือ ภาพหรือข้อความประกอบการ์ตูนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการล้อเลียนพฤติกรรมของบุคคล โดยเฉพาะผู้นำ นักการเมือง และบุคคลที่มีชื่อเสียง เช่น ล้อเลียนนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ดารานักแสดง พบจำนวน 89 โพสต์ ดังตัวอย่าง

ภาพที่ 2 ยังไม่รู้ตัว

ที่มา : เพจ คนกลมคนเหลี่ยม 20 ตุลาคม 2565

ภาพข้างต้นเป็นการนำเสนอเนื้อหาล้อเลียนบุคคล คือ นายศรีสุวรรณ จรรยา โดยนำเสนอเนื้อหาผ่านภาพและข้อความแยกเป็นสองส่วน ส่วนแรกเป็นการนำเสนอผ่านภาพของ นายศรีสุวรรณ จรรยา เลขาธิการสมาคมองค์การพิทักษ์รัฐธรรมนูญไทย พร้อมกับข้อความว่า “ดารารวยน้ำช่วย รพ. ออกมาดำ แต่พอมีคนออกมาต่อยพรีร์ เสือกยกย่องให้เป็นฮีโร่ แห่ไอโฟนบริจาค... สังคมแม่่งป่วยหนัก” สื่อความหมายว่า เหตุการณ์ที่ศิลปินดาราคือ โดน-ภาคิน คำวิลัยศักดิ์ ออกมาจัดโครงการช่วยเหลือโรงพยาบาลด้วยการว่ายน้ำข้ามแม่น้ำโขงฝั่งประเทศไทยไปยังฝั่งประเทศลาว กลับถูกวิพากษ์วิจารณ์ในทางลบ แต่เหตุการณ์ที่นายศรีสุวรรณ จรรยา ถูกทำร้ายร่างกายคนในสังคมไทยกลับยกย่องคนที่ลงมือก่อเหตุ เป็นการล้อเลียนบุคคลจากเหตุการณ์เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2565 นายศรีสุวรรณ จรรยา โพสต์ข้อความผ่านเฟซบุ๊กดังที่ปรากฏในภาพการ์ตูนข้างต้น (mgronline, 2565) ส่วนที่สอง เป็นภาพของเด็กที่มีลักษณะกำลังครุ่นคิด พร้อมกับข้อความว่า “ขนาดนี้แล้วพี่เขายังไม่รู้ตัวอีกหรอวะ” สื่อความหมายว่าการโพสต์ของ นายศรีสุวรรณ จรรยา แสดงว่ายังไม่รู้ว่าตนเองไม่เป็นที่ชื่นชอบของคนในสังคม เพราะแม้เกิดเหตุการณ์ถูกนายวีรวิชัย รุ่งเรืองศิริผล ทำร้าย ก็ยังมีคนชื่นชมยินดีถึงกับบริจาคเงินให้ ภาพดังกล่าวจึงเป็นการเสียดสีเพื่อนำเสนอเนื้อหาล้อเลียนบุคคล

1.3. การล้อเลียนหน่วยงานราชการ คือ ภาพหรือข้อความประกอบการ์ตูนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการล้อเลียนเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับระบบราชการ นโยบาย หน่วยงานราชการ และข้าราชการ เช่น นโยบายของภาครัฐที่ส่อเจตนาทุจริต การคอร์รัปชันของข้าราชการ การแก้ปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาล การแก้ปัญหาน้ำท่วมของรัฐบาล พบจำนวน 15 โพสต์ ดังตัวอย่าง

ภาพที่ 3 พรมแดง

ที่มา : เพจ คนกลมคนเหลี่ยม 7 ตุลาคม 2565

ภาพข้างต้นเป็นการนำเสนอเนื้อหาล้อเลียนหน่วยงานราชการ จากการลงพื้นที่เกิดเหตุของตัวแทนผู้บริหาร คณะรัฐบาล และหน่วยงานราชการ จากเหตุการณ์กราดยิงศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดหนองบัวลำภู โดยนำเสนอเนื้อหาผ่านภาพและข้อความแยกเป็นสองส่วน ส่วนแรกเป็นภาพการถ่ายทอดสดการลงพื้นที่ของตัวแทนผู้บริหาร คณะรัฐบาล และหน่วยงานราชการ โดยอ้างอิงถึงเหตุการณ์เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2565 ที่มีการถ่ายทอดสดจาก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.อุทัยสวรรค์ สถานที่เกิดเหตุ “กราดยิงหนองบัวลำภู” (ไทยรัฐออนไลน์, 2565) ในภาพจะเห็นว่าหน่วยงานราชการที่สวมใส่ชุดขาวมีการปูพรมแดงพร้อมต้อนรับคณะที่มาเยือน ส่วนภาพที่สองเป็นภาพของผู้ชายแสดงอาการตกใจ พร้อมกับข้อความว่า “ปูพรมแดง! เฮ้ย! นั่นมันสถานที่เกิดเหตุ” สื่อความหมายว่า ไม่เห็นด้วยกับการกระทำของหน่วยงานราชการที่ปูพรมแดงเพื่อต้อนรับผู้มาเยือนในสถานที่เกิดเหตุ เพราะสถานการณ์ลักษณะนี้อยู่ในภาวะโศกเศร้าเสียใจกับการสูญเสีย การให้ความสำคัญกับผู้มาเยือนโดยยึดพิธีการมากเกินไปอาจไม่เหมาะสม ภาพดังกล่าวจึงเป็นการเสียดสีเพื่อนำเสนอเนื้อหาล้อเลียนหน่วยงานราชการ

2. ด้านกลวิธีการใช้ภาษาเสียดสี เป็นศิลปะการใช้ถ้อยคำในการล้อเลียน เยาะเย้ย เพื่อให้เรื่องที่กำลังกล่าวถึงลดความสำคัญหรือลดความรุนแรงลงจนกลายเป็นเรื่องขำขัน พบจำนวน 6 กลวิธี ดังนี้

2.1 การใช้ถ้อยคำเชิงคำถามวาทศิลป์ คือ การใช้ภาษาเสียดสีด้วยการใช้ถ้อยคำที่บ่งชี้ข้อผิดพลาด ความบกพร่อง หรือจุดอ่อนของผู้อื่นโดยถ้อยคำนั้น ๆ เป็นประโยคคำถามที่ไม่ได้ต้องการคำตอบใด ๆ เช่น การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ของนายกรัฐมนตรีในการตอบคำถามของนักข่าว การตอบโต้กันของกลุ่มคนที่มีความคิดเห็นตรงข้ามกัน มีการใช้ถ้อยคำบ่งชี้ เช่น กูไม่ออกออกไปแล้วจะเอาอะไรแตก นักรบในห้องแอร์นะรู้จักไหม แล้วตอนอัศวินเป็นน้ำไม่ท่วมหรือไม่วะ พบจำนวน 67 โฟสต์ ดังตัวอย่าง

ภาพที่ 4 น่าปลื้มปริ่ม

ที่มา : เพจ คนกลมคนเหลี่ยม 25 ตุลาคม 2565

ภาพข้างต้นพบการใช้ภาษาเสียดสีด้วยกลวิธีการใช้ถ้อยคำเชิงคำถามวาทศิลป์ ด้วยคำว่า “นี่เป็นเรื่องที่น่าปลื้มปริ่มนะทำไมทำหน้าซื่อตฟิลกันแบบนั้นล่ะ” เป็นการใช้ถ้อยคำว่า “ทำไม” โดยไม่ต้องการคำตอบ ข้อความดังกล่าวมีเจตนาวิพากษ์วิจารณ์สีหน้าของผู้ที่มารับถุงยังชีพ โดยคำว่า “ซื่อตฟิล” หมายถึง อารมณ์ที่ถูกระงับ การชะงัก หรืออาการหน้าชา ชัดใจ ชัดแจ้งหะการกระทำที่เหนือ ความคาดหมายไม่เหมือนที่คิดไว้ (Modify, 2566) เป็นการบ่งบอกถึงสีหน้าที่กังวลใจของผู้ที่มารับสิ่งของบริจาคซึ่งขัดแย้งกับความเป็นจริงที่ควรเกิดขึ้น เพราะการที่มีหน่วยงานมาให้ความช่วยเหลือก็ควรจะปลื้มปริ่มดีใจมากกว่ากังวลใจ ทั้งนี้ สืบเนื่องจากเหตุการณ์ทุจริตถุงยังชีพที่เคยเกิดขึ้นในสังคม รวมถึงเหตุการณ์สิ่งของที่อยู่ในถุงยังชีพไม่มีคุณภาพ หมดยาอายุใช้งาน เช่นเหตุการณ์จากข่าวเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2565 ป.ช. ชี นายกเทศมนตรีตำบลหนองจิก ทุจริตถุงยังชีพ จ.ปัตตานี (ห้องข่าวภาคเที่ยง, 2565)ทำให้ประชาชนเกิดความไม่ไว้วางใจต่อสิ่งที่ได้รับจึงแสดงสีหน้าตามที่ปรากฏในภาพ

2.2 การใช้ถ้อยคำเชิงเปรียบเทียบ คือ การใช้ภาษาเสียดสีด้วยการใช้ถ้อยคำเพื่อเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งกับอีกสิ่งหนึ่งที่โดยธรรมชาติแล้วมีสภาพที่แตกต่างกัน แต่มีลักษณะเด่นร่วมกันและใช้คำที่มีความหมายว่าเหมือนหรือคล้ายกัน หรือเปรียบเทียบเหตุการณ์สองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น เปรียบเทียบบุคคลที่แสดงจุดยืนทางความคิดที่แตกต่างกัน เปรียบเทียบเหตุการณ์ลักษณะเดียวกันแต่เกิดในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน เปรียบเทียบพฤติกรรมของคนดังกับมุมมองของสังคม พบจำนวน 17 โพสต์ ดังตัวอย่าง

ภาพที่ 5 มาแป๊บเดียว

ที่มา : เพจ คนกลมคนเหลี่ยม 20 ตุลาคม 2565

ภาพข้างต้นพบการใช้ภาษาเสียดสีด้วยกลวิธีการใช้ถ้อยคำเชิงเปรียบเทียบจากสองเหตุการณ์ จากข้อความว่า “บางคนอยู่มา 8 ปี บอกจะคืนความสุขแต่ไม่เห็นจะได้” และ “บางคนมาแป๊บเดียวคืนความสุขให้คนเกือบทั้งประเทศ” คำว่า “บางคน” ที่ปรากฏในข้อความแรก หมายถึง พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ที่ปฏิบัติหน้าที่นายกรัฐมนตรีมาเป็นเวลา 8 ปี แต่ไม่สามารถทำให้ประชาชนมีความสุขได้ เมื่อเปรียบเทียบกับคำว่า “บางคน” ที่ปรากฏในข้อความที่สอง หมายถึง นายวีรวิชัย รุ่งเรืองศิริผล ที่กระทำการโดยใช้ระยะเวลาสั้น ๆ ในการเข้าไปทำร้าย นายศรีสุวรรณ จรรยา เลขาธิการสมาคมองค์การพิทักษ์รัฐธรรมนูญไทย บริเวณหน้าทางเข้าอาคารสอบสวน เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2565 พฤติกรรมดังกล่าวได้สร้างความสุขให้แก่ประชาชนจำนวนมาก ภาพดังกล่าวจึงเป็นการเสียดสีด้วยการใช้ถ้อยคำเชิงเปรียบเทียบ

2.3 การใช้ถ้อยคำล้อเลียน คือ การใช้ภาษาเสียดสีด้วยการใช้ถ้อยคำล้อเลียนพฤติกรรมของผู้อื่น โดยการกล่าวซ้ำในสิ่งที่ผู้อื่นพูดมาแล้ว หรือกล่าวถึงพฤติกรรมซ้ำกับที่ผู้อื่นกล่าวมาแล้ว เช่น กล่าวถึงพฤติกรรมของนักการเมืองบางคนที่ไม่จับหลักในสภา พฤติกรรมฉ้อโกงของนักการเมือง พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักในวงกว้าง ล้อเลียนคำพูดของป้ารัตนา เช่น “ขอให้พระลงโทษอย่างหนัก” ล้อเลียนคำพูดจากภาพยนตร์แฮร์รี่ พอตเตอร์ ต่อผลงานรัฐบาลว่า “ตลอดไป” พบจำนวน 21 โปสต์ ดังตัวอย่าง

ภาพที่ 6 นั่งหลักขยับเซ

ที่มา : เพจ คนกลมคนเหลี่ยม 29 สิงหาคม 2565

ภาพข้างต้นพบการใช้ภาษาเสียดสีด้วยกลวิธีการใช้ถ้อยคำล้อเลียน คือ “นั่งเป็นหลัก” และ “ขยับเป็นเซ” เป็นการล้อเลียนพฤติกรรมของ นายประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรี ที่นั่งหลักขณะที่กำลังประชุมสภา และด้วยร่างกายที่ไม่แข็งแรงมากนักเมื่อท่านลุกไปไหนจะมีคนคอยช่วยพยุง ทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ไม่ดี ทั้งนี้ มีเหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ดังกล่าว เช่น เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2562 นายประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรี ล้มขณะกำลังลงบันได เพื่อออกจากห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร หลัง ส.ส. ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2563 (PPTVHD36, 2562) และเหตุการณ์เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2562 ที่มีการอภิปรายและชี้แจงในสภาอย่างดุเดือด ขณะที่อีกมุมหนึ่งมีการเผยแพร่ภาพของท่าน ซึ่งนั่งอยู่ข้าง ๆ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา โดยท่านพักสายตาหรือนั่งหลับในช่วงเวลาดังกล่าว (VOICE TV, 2562) ภาพข้างต้นจึงเป็นการเสียดสีด้วยการใช้ถ้อยคำล้อเลียน

2.4 การใช้ถ้อยคำกระทบ คือ การใช้ภาษาเสียดสีด้วยการใช้ถ้อยคำที่มีเจตนาวิพากษ์วิจารณ์บุคคลที่ 3 ผ่านบุคคล ที่ 2 โดยการบ่งชี้ข้อผิดพลาด ความบกพร่อง หรือจุดอ่อนของผู้อื่น เช่น การใช้ถ้อยคำกระทบความคิดเห็นของคนสองกลุ่มที่มีต่อบุคคลสำคัญ การสร้างสถานการณ์จำลองการจินตนาการว่าร้ายของประชาชนที่มีต่อนักการเมือง การใช้ถ้อยคำกระทบการทำรัฐประหาร พบจำนวน 29 โพสต์ ดังตัวอย่าง

ภาพที่ 7 ไม่สวมอะไร

ที่มา : เพจ คนกลมคนเหลี่ยม 15 กรกฎาคม 2565

ภาพข้างต้นพบการใช้ภาษาเสียดสีด้วยกลวิธีการใช้ถ้อยคำกระทบ โดยกล่าวถึงพฤติกรรมของบุคคลสำคัญ 2 คน ได้แก่ ผู้ว่าราชการกรุงเทพฯ นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ และนายกรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา โดยใช้สถานการณ์การตรวจพื้นที่ก่อสร้างของนายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ กระทั่งไปยังพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ดังข้อความการสนทนาระหว่างครูกับนักเรียนตามที่ปรากฏในภาพว่า “เป็นถึงผู้ว่าฯ ไปใช้ถังแก๊สแล้วแต่ไม่เคยสวมหมวกเซฟตี้” ในขณะที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นต่อจากครูว่า “ลุงตู่เป็นนายกก็ไม่เคยสวมหมวกกันครับ” คำตอบของนักเรียนนำไปสู่คำถามของครูว่า “นายกไม่สวมอะไร” นักเรียนจึงตอบว่า “นายกไม่เคยสวมหมวกมาทำงานเลยครับ” เป็นการใช้ถ้อยคำที่มีเจตนาวิพากษ์วิจารณ์นายกรัฐมนตรีว่าทำงานได้ไม่ดีเสมือนว่าไม่ได้ใช้หมวกในการทำงาน เป็นการใช้ถ้อยคำที่มีเจตนาวิพากษ์วิจารณ์โดยใช้พฤติกรรมของผู้ว่าราชการกรุงเทพฯ กระทั่งไปยังนายกรัฐมนตรี

2.5 การใช้ถ้อยคำประชดประชัน คือ การใช้ภาษาเสียดสีด้วยการใช้ถ้อยคำที่ตรงข้ามกับความหมายประจำรูปของถ้อยคำ เช่น การประชดประชันคำแถลงการณ์ของนักการเมืองที่ไม่เป็นไปตามนั้น การประชดประชันต่อแถลงการณ์ความเสียหายจากเหตุการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 การประชดประชันการฉีควัคซีนป้องกันโควิด-19 ประชดประชันแกนนำผู้ชุมนุม กปปส. พบจำนวน 11 โพสต์ ดังตัวอย่าง

ภาพที่ 8 ไม่คณามือ

ที่มา : เพจ คนกลมคนเหลี่ยม 19 ตุลาคม 2565

ภาพข้างต้นพบการใช้ภาษาเสียดสีด้วยกลวิธีการใช้ถ้อยคำประชดประชัน จากข้อความว่า “ไม่คณามือ” โดยอ้างถึงเหตุการณ์เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2565 นายศรีสุวรรณ จรรยา เลขาธิการสมาคมองค์การพิทักษ์รัฐธรรมนูญไทย ถูกทำร้ายบริเวณหน้าทางเข้าอาคารสอบสวน เหตุการณ์ในครั้งนี้เขาได้ให้สัมภาษณ์ว่า “ผมไม่ยอมยกสวน ถ้าผมสวนมันจะไม่ใช้การทำร้ายร่างกายแต่มันคือการทะเลาะวิวาท ผมสวนได้ ถ้าผมจะสวนมันไม่คณามือผมหรือ...” (BRIGHT TO DAY, 2565) คำพูดดังกล่าวสื่อความหมายตรงข้ามกับสิ่งที่ปรากฏออกมาเชิงประจักษ์ เพราะเขาถูกทำร้ายอยู่ฝ่ายเดียวจนเสียหลักหงายหลัง สถานการณ์ดังกล่าวอีกฝ่ายเข้ามาโดยไม่ทันตั้งตัว ภาพข้างต้นจึงเป็นการเสียดสีด้วยการใช้ถ้อยคำประชดประชันคำพูดของนายศรีสุวรรณ จรรยา

2.6 การใช้ถ้อยคำเหน็บแนม คือ การใช้ภาษาเสียดสีด้วยการใช้ถ้อยคำที่มีเจตนาวิพากษ์วิจารณ์เพื่อทำให้ผู้ฟังรู้สึกไม่ดีกับถ้อยคำผ่านผู้สนทนาโดยตรง เช่น เหน็บแนมการกระทำหรือคำพูดของผู้ว่า นักการเมือง การตอบโต้การกระทำที่ขัดกับค่านิยมของสังคม พบจำนวน 42 โพสต์ ดังตัวอย่าง

ภาพที่ 9 ไม่รู้เลย

ที่มา : เพจ คนกลมคนเหลี่ยม 7 สิงหาคม 2565

ภาพข้างต้นพบการใช้ภาษาเสียดสีด้วยกลวิธีการใช้ถ้อยคำเหน็บแนม เป็นคำพูดของหญิงสาวที่อยู่ในภาพด้านล่างว่า “อะไรมันบังตา อยู่ละค่าาาา คุณตำรวจ” เป็นคำพูดที่เหน็บแนมคำพูดของตำรวจดังปรากฏอยู่ในภาพด้านบนว่า “ไม่รู้เลยว่า เป็นผ้า” โดยอ้างถึงเหตุการณ์เมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2565 ผกก.พลูตาหลวง ปิดไม่รู้พื้นที่ เมาทเทนบี เปิดเป็นผ้า (3PLUSNEW, ออนไลน์) จากเหตุการณ์ ลงพื้นที่เกิดเหตุเพลิงไหม้สถานบันเท็งเมาน์เทน บี (Mountain B) อำเภอสัตหีบ

จังหวัดชลบุรี ตำรวจกล่าวว่าไม่ทราบว่ามีสถานบันเทิงตั้งอยู่ ซึ่งเป็นข้อความที่น่าจะเป็นไปได้ เพราะสถานบันเทิงตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เห็นได้ชัดเจน และมีผู้คนเข้าออกเป็นจำนวนมาก การปฏิเสธว่าไม่ทราบสังคมรับรู้ว่าเป็นคำแก้ตัวที่น่าเชื่อถือ จึงเกิดเป็นการเหมันแนมว่าอะไรที่ทำให้มองไม่เห็นดังข้อความจากภาพข้างต้น จึงเป็นการเสียสดีด้วยการใช้ถ้อยคำเหมันแนมคำพูดของตำรวจ

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง **เนื้อหา และกลวิธีการใช้ภาษาเสียดสีในเพจ “คนกลมคนเหลี่ยม”** ผู้วิจัยจะนำเสนอ 2 ประเด็นตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา มีจำนวนที่พบตามลำดับ คือ การล้อเลียนบุคคล พบจำนวน 89 โพสต์ การล้อเลียนทางด้านสังคม พบจำนวน 47 โพสต์ และการล้อเลียนหน่วยงานราชการ พบจำนวน 15 โพสต์ เมื่อนำผลการศึกษาไปเปรียบเทียบกับผลงานวิจัยของ สุนทรี ดวงทิพย์ (2560) เรื่อง การวิเคราะห์เนื้อหาในคอลัมน์การ์ตูน ผู้ใหญ่มาอยู่กับทุ้มมาเมิน จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ซึ่งศึกษาเนื้อหาทั้ง 3 ประเด็นเช่นเดียวกัน ผลการศึกษา เนื้อหาในคอลัมน์การ์ตูน ผู้ใหญ่มาอยู่กับทุ้มมาเมิน พบว่าการล้อเลียนทางสังคม และหน่วยงานราชการมากที่สุด และการล้อเลียนบุคคลพบน้อยที่สุด จึงแตกต่างจากการศึกษาในครั้งนี้ที่พบการล้อเลียนบุคคลมากที่สุด รองลงมา คือ การล้อเลียนสังคม และหน่วยงานราชการ แสดงให้เห็นว่าผู้โพสต์ เพจคนกลมคนเหลี่ยม มุ่งเป้าไปที่บุคคลที่ต้องการนำมาเป็นตัวละครในการล้อเลียนมากกว่าสังคม และส่วนราชการ

2. ด้านการใช้ภาษาเสียดสี มีจำนวนที่พบตามลำดับ คือ การใช้ถ้อยคำเชิงคำถามวาทศิลป์ พบจำนวน 67 โพสต์ การใช้ถ้อยคำเหมันแนม พบจำนวน 42 โพสต์ การใช้ถ้อยคำกระทบ พบจำนวน 29 โพสต์ การใช้ถ้อยคำล้อเลียน พบจำนวน 21 โพสต์ การใช้ถ้อยคำเชิงเปรียบเทียบ พบจำนวน 17 โพสต์ และการใช้ถ้อยคำประชดประชัน พบจำนวน 11 โพสต์ เมื่อนำผลการศึกษาไปเปรียบเทียบกับผลงานวิจัยของ อุมารณ สัจมาน (2559) เรื่อง “กลวิธีทางภาษาในวัฒนธรรมเสียดสีเพื่อสร้างความตลกขบขันของไทย” พบว่าประเด็นการศึกษาทั้ง 6 ประเด็นมีความสอดคล้องกัน แต่ไม่มีการจัดลำดับจำนวนที่พบ อย่างไรก็ตาม รายละเอียดของการใช้ภาษาในการเสียดสีมีความแตกต่างกันทั้งนี้เพราะแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาแตกต่างกัน กล่าวคือ การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาการ์ตูนที่มีภาพและข้อความประกอบซึ่งเป็นการนำเสนอข้อมูลของผู้โพสต์ในเพจเฟซบุ๊กเพียงฝ่ายเดียว ในขณะที่อุมารณ สัจมาน ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเพลงฉ่อยการแสดงจำวอดหน้าม่านรายการคุณพระช่วย ที่จำลองสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อโต้ตอบกัน นอกจากนี้ยังมีผู้ศึกษาเกี่ยวกับประเด็นการเสียดสีที่พบจำนวนกลวิธีมากกว่า และผลการศึกษาแตกต่างกับงานวิจัยเรื่องนี้ เช่น นัฐริกา คงเมือง และนันทา คัยนันท์ (2563) ศึกษาเรื่อง “กลวิธีการใช้ภาษาเสียดสีของตัวละคร “แนนโน๊ะ” ในละครโทรทัศน์เรื่อง เด็กใหม่ (Girl From Nowhere)” พบกลวิธีการใช้ภาษาเสียดสี 8 กลวิธี ได้แก่ 1) การใช้ถ้อยคำนัยผกผัน 2) การใช้ความหมายแฝง 3) การใช้คำไม่เจาะจงเป้าหมาย 4) การใช้ความเปรียบ 5) การใช้คำเรียกบุคคล 6) การใช้รูปประโยคเงื่อนไข 7) การยกคำกล่าวของบุคคล และ 8) การใช้คำซ้ำ โดยมีกลวิธีที่สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องนี้เพียงกลวิธีเดียว คือ การใช้ความเปรียบ เป็นการเปรียบเทียบที่ใช้ทัศนคติตนเองในการมองหรือประเมินบุคคล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ความเหมือนและความต่างจากการศึกษาวิจัยเรื่องอื่น ๆ นั้น เป็นเพราะการศึกษาครั้งนี้มีเจตนาใช้ภาพและข้อความเสียดสีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นข่าวหรือเป็นเหตุการณ์ที่เป็นกระแสในสังคม เช่น พฤติกรรมของนักการเมือง ผู้นำ รัฐบาล ข่าวดังที่ผู้คนให้ความสนใจ การนำเสนอผ่านการ์ตูนที่มีข้อความและภาพประกอบถือเป็นกลวิธีทางภาษาเพื่อเสียดสีรูปแบบหนึ่งที่สะท้อนเจตนา และทัศนคติผ่านเพจเฟซบุ๊ก “คนกลมคนเหลี่ยม” ที่สร้างการรับรู้ของผู้คนต่อความเป็นไปในสังคม อย่างไรก็ตาม การทำความเข้าใจเรื่องราวจากการ์ตูน ผู้อ่านต้องเข้าใจบริบทที่เกิดขึ้นในสังคมเพื่อช่วยให้ทำความเข้าใจได้ง่าย และชัดเจนขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาเรื่องนี้เป็นประโยชน์ต่อการทำความเข้าใจการวิเคราะห์เนื้อหา ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องราวความเป็นไปในสังคม ทำให้เข้าใจทัศนคติการนำเสนอเรื่องราวดังกล่าวทั้งเชิงบวกหรือเชิงลบ รวมทั้งทำให้เห็นความคิดสร้างสรรค์ของผู้โพสต์ที่นำเสนอความคิดผ่านภาพ และข้อความที่สะท้อนเรื่องราวต่าง ๆ ในสังคม
2. ควรมีการศึกษาวิเคราะห์การเสียดสีในประเด็นอื่น ๆ และในสื่ออื่น ๆ เพื่อให้เห็นความเหมือน และความต่างของการเสียดสีอันจะนำไปสู่การวิเคราะห์และเปรียบเทียบในเชิงลึกต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- จรีวัฒน์ เอกอัครณัฐณ์. (2562). *คนกลมคนเหลี่ยม*. [ออนไลน์], เข้าถึงจาก: <https://www.facebook.com/profile.php?id=100067865484477>. (2565, 3 ธันวาคม)
- จันทิมา อังคพนิชกิจ. (2562). *การวิเคราะห์ข้อความ (Discourse Analysis)*. (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- 7HDร้อนออนไลน์. (2565, 27 พฤษภาคม). [ออนไลน์], เข้าถึงจาก: <https://news.ch7.com/detail/571965>. (2566, 20 มกราคม).
- นัฐริกา คงเมือง และนนทชา คัยนันท์. (2563). กลวิธีการใช้ภาษาเสียดสีของตัวละคร “แนนโน๊ะ” ในละครโทรทัศน์ เรื่อง เด็ก ใหม่ (Girl From Nowhere). *วิจิตรวรรณสาร*. 4(2), 85-108. สืบค้น 18 มกราคม 2566, จาก <https://so06.tci-thaijo.org/article>. อ้างถึงจาก Abrams, M.H. (1995). *A glossary of literary terms* (T. Ketroj, Trans.). Bangkok: Office of the Welfare Promotion Commission for Teachers and Education Personnel.
- ไทยรัฐออนไลน์. (2565, 10 พฤษภาคม). [ออนไลน์], เข้าถึงจาก: <https://www.thairath.co.th/news/crime/2389047>. (2566, 18 มกราคม).
- ไทยรัฐออนไลน์. (2565, 7 ตุลาคม). [ออนไลน์], เข้าถึงจาก: [https://www.facebook.com/thairath?__tn__=-\]C-R](https://www.facebook.com/thairath?__tn__=-]C-R). (2566, 18 มกราคม).
- ปัทมา ประสารทรัพย์ และสุนทรี โชติดีติก. (2563). การศึกษาเนื้อหาและกลวิธีการเสียดสีในการ์ตูนเพจ Jod 8Riew. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 8(2), 21-41. [ออนไลน์], เข้าถึงจาก: <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/husoarujournal/article/view/256713/170927>. (2566, 20 มกราคม).
- 3PLUSNEW. (2565, 6 สิงหาคม). [ออนไลน์], เข้าถึงจาก: <https://ch3plus.com/news/social/morning/304482?fbclid=IwAR3qAe1RZatJeAarESKCyZDDq3aZSfnypqgC9tGumU1gtzvYCrq-diKAMlg>. (2566, 18 มกราคม).
- สมเกียรติ ลีลิตประพันธ์. (2558). *ปันความรู้ การค้า การตลาดออนไลน์ และการใช้ชีวิต*. [ออนไลน์], เข้าถึงจาก: KruBoy - MaximumBOY.com. (2566, 19 มกราคม).
- สุนทรี ดวงทิพย์. (2560). การวิเคราะห์เนื้อหาในคอลัมน์การ์ตูน ผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ. *วารสารลักทอง : วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 23(3), 83-93. [ออนไลน์], เข้าถึงจาก: <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/tgt/article/view/110879/86808>. (2566, 20 มกราคม).
- ห้องข่าวภาคเที่ยง. (2565, 25 พฤษภาคม). [ออนไลน์], เข้าถึงจาก: <https://news.ch7.com/detail/571671>. (2566, 18 มกราคม).
- อุมาภรณ์ สังขมาน. (2559). กลวิธีทางภาษาในวัฒนธรรมเสียดสีเพื่อสร้างความตลกขบขันของไทย. *วารสารมนุษยศาสตร์วิชาการ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. 23(1), 154-178. [ออนไลน์], เข้าถึงจาก: <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/abc/article/view/57890>. (2566, 17 มกราคม).